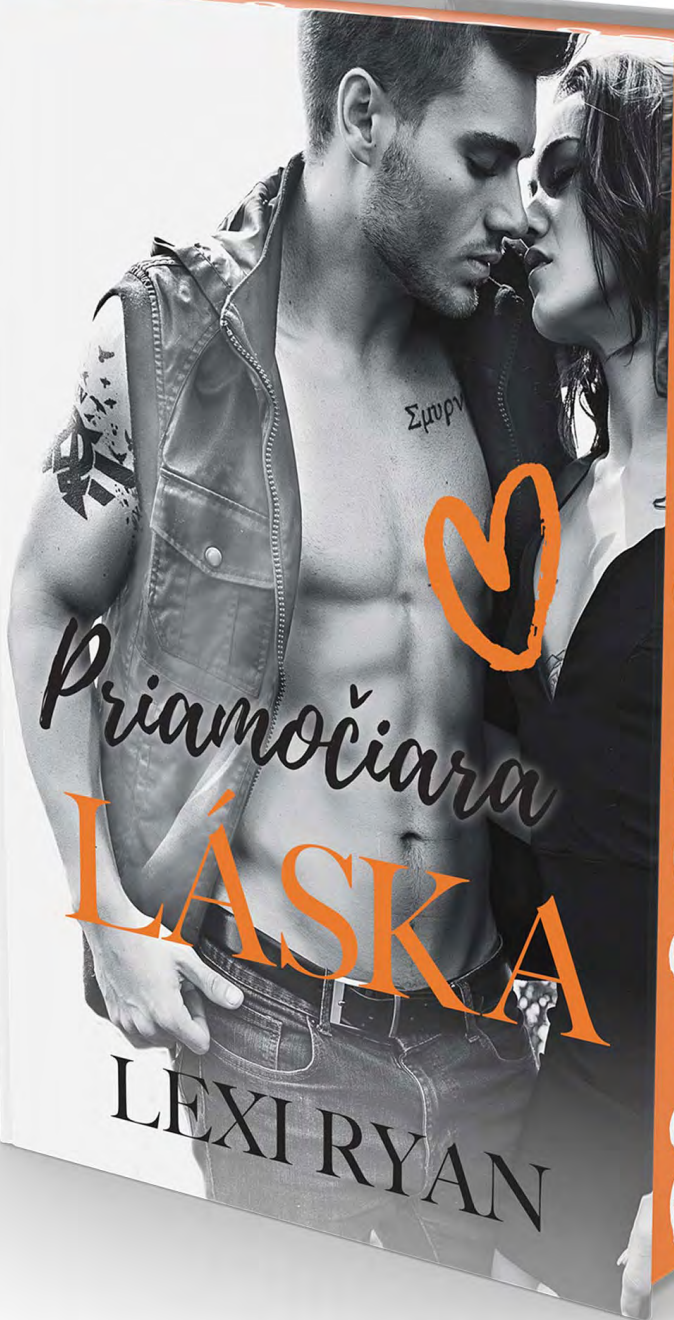

Priamočiara

LÁSKA

LEXI RYAN

Priamočiara láska

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Ljndeni

Lexi Ryan

Priamočiara láska – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Priamočiara

LÁSKA

Priamočiara
LÁSKA

LEXI RYAN

Chlapci z Jackson Harbor #2

Z angličtiny preložila Dominika Kubišová

Lexi Ryan: Lexi Ryan: *Straight Up Love*

Copyright © 2018 by Lexi Ryan

Translation © Dominika Kubišová, 2025

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4824-7

ISBN e-knihy 978-80-566-4829-2 (1. zverejnenie, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-4830-8 (1. zverejnenie, 2025) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-4828-5 (1. zverejnenie, 2025) (ePDF)

Kapitola prvá

Ava

„TO JE PIPETA na omáčku.“ Zamračila som sa na Teagan – moju kamarátku, bútlavú vrbu môjho tajomstva a autorku najčudnejšieho narodeninového darčeka. Teagan sa rozosmiala tak nahlas, až sa v boxe zvalila nabok. To mám za to, že som jej prezradila svoje veľké plány. „Si krava.“

Všetky štyri – Teagan, Nicole, Veronika a ja – sme sa tlačili v boxe v Pivovare Jackson, aby sme oslávili moje narodeniny, a ja som bola taká šťastná, že som sa nemohla prestať usmievať. Po prvé preto, že tieto ženy ľúbim nesmiernou hrejivou, sentimentálnou láskou, ktorá vás naplní od bruška až po končeky prstov. Po druhé, práve som oslávila tridsiatku a aj keď ma to včera vydesilo, dnes som bola nadšená. Pretože dnes mám plán.

Hoci to mohlo vyzeráť, že mi Teagan dala pipetu, aby sa mi vysmiala, vedela som, že je to jej spôsob, ako mi vyjadriť podporu.

„Asi by som vám mala niečo oznámiť.“ Položila som ruku na stôl, aby som sa podoprela. Tequila mi vždy stúpne do hlavy.

„Chcem počuť, čo máš nové, Ava. Hovor,“ povedala Nik a zastrčila si svoje svetlohnedé vlasy za ucho. Dnes večer si dopriala drink – výnimočná vec v prípade dobrého dievčaťa našej skupinky –, líca jej horeli peknou ružovou farbou.

„Keďže sú to moje narodeniny, rozhodla som sa dať si darček.“

„Zaslúžiš si to,“ povedala Teagan a zdvihla pohár ako na prípitok. *Ako to, že mám toľko šťastia na také skvelé kamarátky?*

„Aký darček?“ spýtala sa Veronika.

„Dieťa,“ vyhrkla som a nadšenie premenilo môj hlas na výkrik. Veronika a Nik sa na mňa dívali, akoby som práve prehovorila latinsky, a tak som to vysvetlila. „Rozhodla som sa, že ho budem mať.“

„Ako nepoškvrnené počatie alebo...“ spýtala sa Veronika.

Zobrala som koniec pipety na omáčku a zazrela na Veroniku. „Jasné, ty koza. Dobré si uvedomujem, že tu chýba kúsok puzzle, ale mám tridsať a to sa asi tak skoro nezmení. Ale nemohla som otehotnieť, kým som bola vydatá...“

„Skryté požehnanie,“ skočila mi do toho Teagan.

„... a tak mám pocit, že by som mala začať teraz,“ dokončila som.

„Skúsiš... otehotnieť?“ spýtala sa Nik.

„Hej, však kto na to potrebuje chlapa?“ skonštatovala Veronika.

Zavrtela som hlavou. Sú moje kamošky naschvál také obmedzené? „Počúvajte. Prisahám, že som sa nezbláznila.“ Pozrela som sa na malú skupinu a cítila sa trochu ako škaredé káčatko v tomto krdli labutí. Vedľa krásnej Nik a jej identického dvojčaťa Veroniky. Veronika je tá veľmi tehotná, menej veselá verzia Nik. Oproti Veronike sedí Teagan s tmavými vlasmi, olivovou

pokožkou a párom neuveriteľne božských prs, za aké by som dala aj ľavú ruku.

Moja kamarátka Ellie dnes večer nemohla prísť – ona a môj brat Colton sa zase hádajú –, ale je rovnako krásna ako ostatné.

Niežeby som si myslela, že som nepríťažlivá, ale bez značnej pomoci mejkapu a času stráveného s kulmou sa na mňa skôr hodí „tuctová“ než „pekná“. Pridajte k môjmu nevýraznému vzhľadu ešte trochu emocionálnej záťaže a ta-dá! Recept na doživotnú starú dievku.

„Raz som už bola vydatá a nefungovalo to,“ vysvetľovala som. „Akokoľvek by bolo pekné nájsť muža, s ktorým strávim zvyšok života, nie je to nevyhnutné. Ale tehotenstvo a dieťa? To je niečo, čo chcem zažiť.“ Prešla mnou vlna adrenalínu a obnovila moje nadšenie. Alebo to bol alkohol? Ťažko povedať, ale na tom nezáleží. Úprimne, odkedy som včera začala plánovať operáciu Tehotenstvo, moja jediná skutočná otázka je, prečo mi to nenapadlo skôr.

Buchla som po stole ako sudkyňa kladivkom, keď vyslovuje finálny rozsudok. „Chcem rodinu a nemladnem, tak si nejakú urobím sama.“

„Dobré rozhodnutie,“ povedala Veronika a zdvihla pohár s vodou. Široko sa na mňa usmiala a oči jej žiarili. Možno je na mňa hrdá a možno je len rada, že nebude jediná slobodná matka v skupine.

„Myslím, že je to skvelé,“ povedala Nik. „Naozaj, naozaj nasmierne odvážne, ale skvelé.“

„Tak...“ poobzerala sa Teagan po miestnosti. „Vyberieme nejakého chlapa na bare alebo ako?“

Prevrátila som oči. Teagan vie, že môj plán je umelé oplodnenie – preto tá pipeta na omáčku –, ale zjavne som mala byť

konkrétnejšia, čo sa týka *miesta*, kde plánujem získať spermie. „Už som hovorila s pár spermobankami. Teraz hľadám darcov, ale je tu problém – čo ak sú tí chlapi blázni? To sa z toho dotazníka nedozviem. Ako vieš, že si do svojho materiálu nedávaš semenom nejakého blázna? Chcem svoje dieťa ľubiť a nie rozmýšľať, či mal jeho otec nejaký fetiš na gumové rukavice.“

Teagan prikývla. „To znie ako rozumná obava. Pretože... genetika.“

„Som zmätená,“ povedala Veronika. „Použiješ spermobanku alebo nie?“

Povzdychla som. Dobré, som naozaj nadšená zo svojho plánu. Som odhodlaná. A nezmením názor. Len... ešte neviem, či si kúpim spermie. „Ešte som sa nerozhodla. Zjavne je to najjednoduchší spôsob, ako v mojom prípade prísť k dieťaťu, ale...“ zahundrala som. „Ale odkedy mi napadla tá vec so šialencom, žiadny z profilov nie je dosť dobrý. Som nervózna.“

Teagan pokrčila plecami. „Prečo si nevypýtať spermie od kamaráta? Pipeta na omáčku funguje rovnako, ak sú spermie zadarmo, vieš.“

Spermie od kamaráta? „To sa dá?“

„Jasné,“ povedala Teagan. „Spravila to moja sesternica. Bola ako ty, chcela dieťa a nechcela čakať, tak požiadala svojho najlepšieho kamaráta o spermie a on jej naplnil pohár. O deväť mesiacov neskôr *voilà!* Má sama dieťa, o ktorom vie, že nemá žiadny fetiš na gumové rukavice.“

„To by bolo ideálne.“ Úprimne, jednoduché zavolanie do spermobanky bolo pre mňa trápne a s mojou minulosťou nečakám, že to bude „raz a je to“ situácia. „Ale ako sa rozhodneš, koho sa spýtať?“

„No,“ povedala Veronika, „niežeby som za teba mala vybrať ja, keďže ja som sa už rozhodla zle sama za seba.“ Spravila grimasu a ja som k nej pocítila bodnutie ľútosti. Poriadne to zmrvila, keď sa zahrávala so sestriným bývalým snúbencom, ale napokon zistila, aký naozaj je, a strávila posledných niekoľko mesiacov v snahe zlepšiť vzťahy so svojím dvojčatom, kým sa pripravovala na to, že bude to dieťa vychovávať sama. Oči jej však nezbedne žiarili, keď povedala: „Na tvojom mieste by som určite siahla po nejakých Jacksonových génoch.“

„Sú to dobre vyzerajúci chlapci,“ povedala Nik. „A všetci majú aj mozog.“

Nedá sa poprieť, že Jacksonovci majú neprekonateľnú genetikú. Ale bolo by to *divné*. „Kamarátim sa s nimi celý život.“ Keď som vyrastala, boli to doslova chlapci odvedľa. „Levi je asi najviac sexy,“ povedala som, mysliac na najmladšieho z Jacksonovských bratov, „a je v pohode a tak, ale som si istá, že ten rozhovor by bol trápny ešte aj s ním.“ Stíšila som hlas a poobzerala som sa, aby som sa uistila, že nikto nepočúva. „A myslím si, že je potajomky zamilovaný do mojej kamarátky Ellie.“

„A on by ťa naozaj chcel pretiahnuť,“ povedala Veronika. „Žiadna metóda pipety na omáčku.“

Levi nie je ten typ muža, ktorý by odmietol možnosť dostať ženu do postele, ale myslím, že dámy podcenili „sesterské“ vyžarovanie, ktoré mám so všetkými Jacksonovcami.

„Jake je tvoj najlepší kamarát, nie?“ nadhodila Teagan. „Čo tak on? Stavím sa, že by to pre teba spravil.“

Nakrčila som nos. *Jake?* „Je to trochu divné, nie?“ Inštinktívne som prezrela dav ľudí a môj pohľad pristál za barom na Jakeovi, jeho tmavých vlasoch a očiach, ktoré ženy popisujú ako zasne-

né. Slintajú nad širokými ramenami a atramentom, ktorý vykúka spod rukávov jeho tesného trička. Jake by pre mňa urobil čokoľvek. Bez ohľadu na to je to proste dobrý chlap. Neodľahlo by mi, keby som vedela, že moje dieťa vzniklo z takej genetickej výbavy?

Teagan posunula pohár bližšie k mojej ruke. „Dopi to a požiadaj ho, aby ho pre teba naplnil.“

Žalúdok sa mi zatrepotal. Môže to byť také jednoduché?

Nechcem na to myslieť. Keď o veciach rozmyšľám, zaseknem sa. Chcem len, aby sa to stalo. „No... mám narodeniny. Za pokus nič nedám, však?“ Sťažka som prehltnula. „Tak idem.“

Jake

Ava McKinleyová sa pri svojom stole vzadu v Pivovare Jackson stretla s mojím pohľadom a v očiach mala takú intenzitu, až mi stislo vnútornosti. Na moment som si dokázal predstaviť, ako sa na mňa tie tmavé oči dívajú v celkom inom kontexte. Možno práve tu, po posledných objednávkach, keď sa posadí na vyleštený orechový bar a bude sa na mňa dívať s túžbou v očiach. Postavím sa medzi jej nohy, rozviažem jej zavínovacie šaty, ktoré sa mi celý večer vysmieľajú. Skloním hlavu k jej dokonalým prsiam, budem jej dráždiť bradavky jazykom, kým nebude prosieť o viac.

Môžeš tak akurát snívvať, Jackson.

Nemohol som sa však viniť za fantáziu. Ktorý muž by si nepredstavoval nielen to, ale aj oveľa viac? Ava je jednoznačne najkrajšia žena v tomto bare. Pridajte k tomu fakt, že má výborný

zmysel pre humor, miluje moju kuchyňu minimálne tak ako moje pivo a je hneď úplne jasné, že od nej nemôžem odtrhnúť zrak.

Nezabúdaj, že je to tvoja najlepšia kamarátka a je na sto percent mimo dosah.

Opustila svoje kamošky, vyklázla z boxu s pohárom v ruke a pochodovala rovno ku mne. Ľahké kolísanie v jej chôdzi mi pripomenulo, že pila. Aj tak dokážem rozpoznať ženu, ktorá má plán. Očakávanie sa mi rozbehlo dole chrbticou, kým som sa z toho pocitu otriasol a pripomenul si ten obrovský rozdiel medzi fantáziou a realitou.

Cindy do mňa štuchla. Dnes sme obaja pracovali za barom – ja, pretože je piatok a rád dozerám na podnik v najrušnejšiu noc v týždni, a Cindy, pretože zaskakuje za Avu, ktorá trvala na tom, že si na svoje narodeniny vezme voľno. „Máš problém či čo?“ spýtala sa.

„Ja... nemyslím si?“ Ava celý večer oslavovala s kamarátkami a ja som za to rád. Pracuje až príliš, takže skupina kamošiek, ktoré ju nenechajú sedieť doma a opravovať písomky, je tá najlepšia vec, aká sa jej mohla stať.

Dnes sa na svoje tridsiatiny poriadne odviazala. Stôl, za ktorým sedela s Nicole, Veronikou a Teagan, bol zaprataný prázdny pohármi od Long Islandu, ľadového čaju a piva.

„Veľa šťastia,“ zapriala mi Cindy a odkradla sa preč akurát vo chvíli, keď sa za barom objavila Ava a postavila sa ku mne.

Ava sa zakolísala, zastala predou mnou a položila na bar prázdny pohár. Jej blízkosť spôsobila, že sa mnou prehnala túžba taká ostrá, až sa nedala ignorovať. Vždy bola krásna, s čiernymi vlasmi, krivkami a hlbokými hnedými očami, ktoré dokázali chlapa uzemniť bez toho, aby otvorila ústa, ale v poslednom čase ma

dusila úzkosť z toho, že som chcel to, čo nemôžem mať. Dával som to za vinu svojmu bratovi Ethanovi a jeho novonájdenému šťastiu s jeho priateľkou Nik.

„Ahoj, oslávenkyňa.“ Možno by nemalo byť také jednoduché skrývať fakt, že som práve polovzrušený alebo že som si pred pár sekundami predstavoval, ako si ju vezmem tu na tomto bare. Ale zase, mám *roky* praxe.

Jemne sa zakývala vo svojich topánkach Mary Janes a schytila ma za zápästie. Obyčajne som si každý dotyk od Avy schovával, aby som o ňom neskôr mohol fantazírovať. Tento dotyk však bol viac opileckou snahou o rovnováhu než prejavom citu – niežeby sa ma *niekedy* mimo mojich predstáv dotkla so sexuálnym podtónom.

„Budem mať dieťa,“ oznámila a hlas jej zlyhal pri pokuse o šepot.

Zbohom, erekcia. „Budeš čo?“ Chvíľu som sa na ňu díval a snažil sa pochopiť, čo povedala. Pozrel som sa na dav za barom, či to počul aj niekto iný, ale všetci boli príliš zabraní do svojich drinkov, aby si nás všímali. Môj pohľad sa presunul na skupinu jej kamarátok, akoby mi mohli vysvetliť, čo sa tu deje. Nemôže byť tehotná. Ani som nevedel, či sa s niekým schádza.

„To je v poriadku,“ povedala. „Ja to zvládnem. Nepotrebujem chlapa. Urobím to sama. Takže...“ Vďaka výrazu v jej tvári som bol nútený premýšľať, či jej posledný drink nie je na krátkej ceste von z nej. Nie je jediná, ktorá pociťovala žalúdočnú nevoľnosť. Jej novinky spôsobili, že som sa cítil, akoby mi slon na hrudi skákal škôlku. „Tak, pomôžeš mi?“

Netušil som, čo mám povedať, pretože som si nebol istý, na čo sa ma vlastne pýta. Mám jej pomôcť vychovávať dieťa? Alebo

mám vziať jej zmeny v bare, keď sa on bude starať? Zamračil som sa a uvedomil som si, že stále čosi drží. „To je pipeta na omáčku?“

„Bol to môj narodeninový darček. Nepočúvaš? Budem mať dieťa a chcem, aby si mi pomohol.“

Stále neviem, čo by mala moja pomoc obsahovať, ale koho chcem oklamať. Bolo to jedno. Ak by Ava potrebovala moju pravú ruku, nájdem najbližšiu sekeru. „Čokoľvek potrebuješ, Ava.“

Úplne sa na mňa rozžiarila. „Oh! Naozaj? Myslela som si, že by to bolo príliš.“

Neexistuje nič, čo by si mohla pýtať a bolo by to príliš. Ale ten uzlík v bruchu pri myšlienke, že by mala dieťa s niekým iným? S tým sa vyrovnám neskôr. „Si opitá však?“

„Veľmi.“

„Jasné.“ Ďalšia vec, ktorú vyriešim neskôr. Zajtra sa porozprávame o pití a tehotenstve. Absurdná konverzácia za predpokladu, že ona patrí medzi najzodpovednejších ľudí, akých poznám, ale absolvujeme ju aj tak. Možno to len teraz zistila. Možno si vďaka tekutej odvahe na záchode urobila test.

Zachichotala sa. „Neverím, že sa to deje.“

To sme dvaja. „Pod'. Pôjdeš do postele.“

Schmatla svoju pipetu na omáčku oboma rukami – zajtra sa musím dozvedieť, čo za tým stojí – a poslušne ma nasledovala k zadným schodom do bytu nad barom.

Zatvoril som za nami dvere a uvidel svoju domácnosť novými očami. Prestáhoval som sa sem po vysokej, keď som manažoval Pivovar Jackson a zároveň chodil na prednášky. V tom čase sa to hodilo a odvtedy som sa nenamáhal nájsť niečo iné. Nikdy na tom nezáležalo. Ale ak bude mať Ava dieťa, naozaj tu s ním bu-

de chcieť tráviť čas? Je to tu síce celkom pekné, podkrovný štýl s jednou spálňou a jednou kúpeľňou, ale nie je práve vhodný pre dieťa. Keď sa mi hlavou mihla predstava dieťaťa padajúceho cez tyčky zábradlia dole na otvorené schodisko, zvrátil som tvár. Budem musieť nájsť niečo vhodnejšie.

Dieťa. Bude mať dieťa.

Bolo to rovnaké, ako keď mi oznámila, že je zasnúbená s Harrisonom. Akurát tentoraz namiesto toho, aby som zo seba urobil blázna, idem do toho. Vysporiadam sa s tým, ako by sa kamarát mal. Nie ako zaľúbený idiot.

Prešiel som do svojej malej kuchyne, napustil jej pohár vody, a keď som sa otočil, stála rovno za mnou. Študovala moju tvár svojimi veľkými hnedými očami. „Mám také šťastie, že ťa mám vo svojom živote, Jake.“

Bola tak blízko. Tak blízko, že som sa mohol zohnúť a po-
bozkať ju, dlho odkladaná túžba mi stisla hrud'. „Nehádam sa.“
Podal som jej pohár s vodou. „Vypi to.“

Poslúchla, vypila polovicu pohára a podala mi ho späť. „Myslíš si, že budem dobrá mama?“

„Najlepšia.“ Prehltol som a ustúpil, aby sa medzi nami vytvoril priestor. Trochu som očakával, že sa bolesť v mojej hrudi s odstupom trochu stiahne, ale nestalo sa tak. *Bude mať dieťa.* „Tak pod'. Čas ísť do postele.“

Otočila sa ku gauču, kde trvala na tom, že bude spať vždy, keď sa tu objavila, ale ja som položil ruky na jej plecia a otočil ju k spálni.

„Gauč dnes potrebujem ja,“ klamal som. „Budeš spať v mojej izbe.“

„Och, prepáč. Samozrejme. Nechcem ti prekážať.“ Vstúpila

do spálne a odopla si topánky. Odtiahol som prikrývku a ona vliezla do mojej postele, oči sa jej už zatvárali. Ukončí dieťa tieto dievčenské večery, ktoré ju zanechávali chichotajúcu sa s ružovými lícami v mojom byte?

„Počkaj,“ povedala, keď som ju zakryl. „Hovorili sme o dieťati?“

Nie som si istý, či bude niekedy schopná hovoriť o dieťati bez toho, aby sa mi v žalúdku neobjavil uzlík. Nech sa dialo čokoľvek, bol som s Avou pokojný a trpezlivý – len som čakal na deň, keď ma uvidí ako niečo viac než len trafené decko odvedľa alebo vysokoškolského športovca, ktorý skočí do postele s akoukoľvek babou, ktorá s tým bude súhlasiť. Bol som trpezlivý. Príliš trpezlivý. Pretože teraz je tehotná s niekým iným. Už plánujem, ako zmením celý svoj život, aby som jej pomohol, akokoľvek budem môcť, ale zabudol som na základný kúsok tejto skladačky. Čo sa stane, keď to povie otcovi dieťaťa? Ktokoľvek to je, bol by idiot, keby sa nesnažil, aby bola jeho.

Stážka som prehltol a dôkladne ju prikryl. „Hovorili sme o tom. A budeme pokračovať ráno, dobre? O tom aj o pití.“

„Už nebudem piť. Moje telo je od zajtra chrám.“ Zatvorila oči a usmiala sa. „Si taký dobrý priateľ, Jake. Najlepší.“

„Áno,“ zašepkal som. „Budem najlepším čímkoľvek budeš chcieť, aby som bol.“

Kapitola druhá

Ava

KEĎ MA ZOBUDIL môj mobil, uvedomila som si niekoľko vecí naraz.

Po prvé, ktokoľvek bol na druhej strane hovoru, bol kompletný kretén.

Po druhé, mám opicu všetkých opíc.

Po tretie, som v Jakeovom byte.

Nie je to prvýkrát, čo som tu prespala. Hoci obyčajne toľko nepijem, ale keď, tak je to vždy v Pivovare Jackson, pretože presne to spravíte, keď váš najlepší priateľ vlastní bar. Pijem dole, a keď cítim, že už mám dosť a nechce sa mi ísť domov, požičiam si jeho gauč.

Ale tentokrát nie som na Jakeovom gauči – som *v jeho posteli*. To bude v pohode, pretože Jake je ten typ muža, ktorý radšej spí na gauči a lepšie miesto na spanie prenechá svojim hosťom, ale ja som vždy trvala na tom, že budem spať v obývačke. Ale pomaly sa mi začali vybavovať čriepky z minulej noci a zobúdzanie sa v jeho posteli vyzeralo... veľavýznamne.

Povedala som dievčatám o svojom rozhodnutí mať dieťa a o odhodlaní vziať život do vlastných rúk a založiť si rodinu. Povedala som im o rezervácii v spermobanke a ako veľmi som chcela vynosiť dieťa. Povedali mi, aby som získala Jakeove spermie.

A... a on povedal áno? Pristúpil na to minulú noc?

Posadila som sa na posteli a v hlave mi treštalo. Vedľa mňa zavibroval mobil, aby mi oznámil, že mám hlasovú správu, a ja som si pritlačila dlaň na čelo. Prečo sa vám ďalšie drinky zdajú ako taký dobrý nápad, keď ste pod vplyvom? Veľa vecí znie ako skvelý nápad, keď je v tom alkohol. Viac panákov tvrdého. Taneč na stole. *Vypýtanie si spermií od kamaráta.*

Všimla som si pipetu na nočnom stolíku vedľa a mňa a zastenala som, keď som vklzla späť pod perinu. Určite sa neurobil do pohára a nenechal ma to použiť.

Po prvé, je to divné. Po druhé, čo moje opité ja považovalo za výborný nápad, triezve ja to vidí ako katastrofu. Ani ja, ani Jake neodchádzame z Jackson Harbor. Aj keby súhlasil s darovaním spermií, dieťa by medzi nami všetko zmenilo. Však je to tak?

Tak prečo som v jeho *posteli*?

Zvuk krokov spôsobil, že som prudko otvorila oči a uvidela Jakea, ako sa opiera o rám dverí.

„Dobré ráno, oslávenkyňa,“ povedal.

„Na tomto ráne nie je nič dobré,“ zašomrala som. „Cítim sa úplne pod psa.“

Jake bol iba v džínsoch a bez trička vystavoval svoje tetovania na hrudi a rukách.

Rozumovo sa mi jeho telo páčilo. Neočakávali by ste ho od úplného nerda, hlavne nie, keď pije toľko piva ako on. Po brušku niet ani pamiatky. On a jeho bratia trávia v posilňovni priveľa

hodín na to, aby niečo také dovolili. Taktiež majú šialenú genetiku, ktorá ich spravila neuveriteľne krásnymi. Áno, rozumovo dokážem oceniť telo muža predou mnou.

Ale jeho príťažlivosť nemala s rozumom nič spoločné. Príťažlivosť je záležitosťou emócií. A emocionálne beriem Jakea ako svojho najlepšieho kamaráta. *To je všetko*. A bolo to tak už veľmi dlhý čas. Takže keď naňho pozrie moja kamoška a zapradie alebo mi povie, ako veľmi by s ním chcela ísť do postele, chápem *prečo*. Nie som slepá voči jeho šarmu. Len nežiarlim. A to je dobre, pretože by sa mi vysmial do tváre, keby som začala.

„Prečo si ma nechal toľko piť?“

Prekrižil si ruky na hrudi a sánkou mu šklbalo. „Pretože som napríklad nevedel, že si tehotná.“

Druhýkrát dnes ráno som sa okamžite posadila na posteli a druhýkrát ma ten prudký pohyb donútil chytiť sa za hlavu.

„Je to zlé, keď piješ v tehotenstve,“ povedal Jake.

„Myslíš si, že to neviem?“

„Nesúdim. Len by som si myslel...“

„Nie som tehotná.“ *Som?* Použila som pipetu na omáčku? Bože, cítim sa hrozne.

„Včera večer si mi povedala, že budeš mať dieťa.“

„Budem.“

Zamračil sa na mňa. „Tak o čo ide?“

Zavrtela som hlavou a okamžite to oľutovala. „Môžem dostať aspirín? A kávu a nejakú vodu, a neviem, možno jeden z tých nožov na harakiri?“

Zmizol, ale keď sa objavil a priniesol všetko okrem noža, už som znovu ležala. *Predstavte si to*. Položil to všetko na nočný stolík vedľa mojej hlavy. „Porozprávame sa o tom?“

„Mám strašnú opicu a ty tiež nedávaš zmysel, takže rozhovor preskočíme.“

„Ja nedávam zmysel?“ Oprel si ruky o boky. „Povedala si mi, že si tehotná.“

„Nie som. Povedala som ti, že budem mať dieťa. To je rozdiel.“

„Áno? A v čom?“

„Neviem. Niečo v slovese, kondicionáli a... hádam takto skoro ráno nebudem hovoriť o gramatike.“

„Je desať hodín, Ava.“

Schytila som aspirín zo stolíka a zapila ho studenou vodou. Zvraštala som tvár, keď mi to spadlo do žalúdka. „*Chcem* mať dieťa, Jake. A včera večer som ti o tom povedala, pretože...“ Jediná vec, ktorá by mohla urobiť túto situáciu ešte čudnejšou, by bola, keby v rukách držal pohár so semenom, kým by sme sa rozprávali o možnosti, že by mi ho venoval. Nadýchla som sa a priznala: „Potrebujem... pomoc.“

„S čím?“

„Prečo mi to tak sťažuješ?“ Hodila som po ňom vankúš. „Chod' preč. Som unavená a cítim sa, akoby som mala umrieť. Včerajší večer bola chyba.“

„Nehrám sa na nechápavého. Len mi trochu trvá porozumieť tomu, čo myslíš.“ Zhlboka sa nadýchol a vyčaril jeden zo svojich najtrpezlivejších úsmevov. „Chceš dieťa. *Nie si* tehotná.“

„Nie som tehotná,“ povedala som potichu. Tie slová ma nikdy neboleli menej. Ani na začiatku môjho manželstva, keď si ma môj manžel pritiahol do náruče a sľúbil, že nabudúce sa nám to podarí. Ani uprostred, keď to ružové mínus na tých hlúpych papierikoch medzi nami postupne vybudovalo múr. A ani na konci môjho manželstva, keď mi jeho zrada zlomila srdce a všetci mi

hovorili, že by som mala byť vďačná, že do toho neboli zapojené deti. Vždy boleli rovnako. *Nie som tehotná.*

Jake vydýchol, a keď sa odo mňa otočil, zvesil plecيا. „Doriti. To sú dobré správy.“

Jake

„To sú hrozné správy,“ nesúhlasila Ava, ale slová z nej vyšli s nezvyčajným zapišťaním. „Uvedomuješ si, že moje šance na počatie po tridsiatke klesajú každý rok, ak si nezaložím rodinu teraz? Chápeš, aké ťažké bude pre mňa otehotnieť?“

Keď som sa otočil späť, znovu sa uložila do postele a prehodila si prikrývku cez hlavu. „Môžeme sa o tom porozprávať?“ spýtal som sa.

„Nie,“ odpovedala hlasom tlmeným dekou.

Prešiel som cez miestnosť a stiahol jej prikrývku z hlavy. Viem, že má opicu, ale nemôžem z tohto rozhovoru len tak zdrhnúť. Minulú noc som ledva spal kvôli rozpolteným pocitom z jej tehotenstva a všetkého, čo to znamená, a teraz mi hovorí, že nie je tehotná. Len by chcela byť a chce moju *pomoc*.

Čo to, doriti, znamená?

„Hovor.“ Prekrížil som si ruky na hrudi.

„Chcem rodinu a som unavená z čakania na to, kedy sa objaví pán Správny, takže to spravím sama.“

„A chceš moju pomoc?“ *Dopekla.* Veľmi sa snažím nerobiť unáhlené závery. Prízvukujem *veľmi*.

„Áno. Teda, *nie*. Teda...“ Zhlboka sa nadýchla. „Včera v noci to znelo ako dobrý nápad.“

Venovať sa činnostiam spojeným s robením detí s Avou znie ako dobrý nápad v každú hodinu každého blbého dňa, ale som si istý, že ona na mňa nemyslí tak často. Dobre, nikdy. „Minulú noc, keď si ma požiadala o pomoc, myslela si, že chceš, aby som ťa oplodnil?“

Zamračila sa. „Hráš sa na tupého naschvál?“

„Prisahám, že nie.“ Ale ak by niekedy existovala konverzácia, v ktorej by som potreboval vysvetlivky, tak je to táto. „Len si chcem byť istý, že rozumiem.“

Priložila si dľaň na čelo. „Len chcem, aby si sa urobil do pohára a podal mi to. Nie tou divnou cestou.“

Jasné. Pretože *to* by nebolo divné. „Prepáč.“ Zdvihol som prst. „Daj mi chvíľku,“ prešiel som sa po miestnosti a díval sa na strop a do rohov. Pozrel som sa za lampu a nakukol do šatníka.

„Čo robíš, Jake?“

Otočil som sa k nej. „Hľadám kameru – tú, ktorú si sem dala predtým, než si sa rozhodla pre *Skrytú kameru*. Vysiela sa to ešte? Pretože som si istý, že sa cítim ako v *Skrytej komore*.“ Čupol som si a pozrel pod posteľ.

„Nie si v *Skrytej komore*! Prestaň sa správať ako idiot!“

Vstal som, prekrížil si ruky na hrudi a zaťal sánku. „Hovoríš mi, že minulú noc si odo mňa chcela, aby som sa urobil do pohára a dal ti obsah.“ Môj pohľad pristál na pipete vedľa nej na posteli. Samozrejme. Už to všetko dáva zmysel.

Bože. Toto sa stalo s mojím životom. Toto sa stane, keď sa celé roky trápite pre svoju najlepšiu kamarátku, namiesto toho, aby ste sa prinútili pohnúť sa vpred. Chce tvoje spermie. Nie teba. Iba plav-

cov. Cítil som sa ako decko, ktoré si uvedomilo, že chodí po škole s nápisom „kopni ma“ na chrbte. „To nemôžeš myslieť vážne, Ava.“

„Nie. Teraz to *nemyslím* vážne. Bola som opitá a vtedy sa to zdalo ako dobrý nápad. Teraz som triezva a *nechcem tvoje spermie*. Je to zlý nápad a mne je to jasné. Prepáč.“

A potom, doriti, začala plakať. Utrela si oči, ale hrud' sa jej chvela a ja som mal pocit, akoby by tú moju prevrátila ľadová tyč.

„Prečo nemôžeš byť ako všetci ostatní?“ spýtala sa neistým hlasom. „Prečo si nemôžem nájsť chlapa, ktorý by mi to urobil? Čo je so mnou také zlé, že môj jediný vzťah, ktorý trval dlhšie než päť minút, bolo manželstvo, ktoré bolo od začiatku odsúdené na zánik?“

Dokelu. „Ava...“

„Čo?“ Otočila sa na bok, zovrela perinu v pästi a dívala sa na mňa. „Vieš, že vo vzťahoch som nemožná. Naozaj, naozaj nemožná.“

Podľa mojich skúseností to nie je o tom, že by bola Ava nemožná vo vzťahoch. Problém je skôr v tom, že im nedá šancu. Stretne fajn chlapa a je to buď blbec – takže ho nechce znovu vidieť, pretože si už raz vzala kreténa a poučila sa –, alebo sa *príliš* zaujíma a ona ho potom podozrieva, že je blázon, pretože, kto by sa zaujímal o ňu? Je to strašne na hovno, ale ona je proste taká – najsebavedomejšia žena, akú poznám, v každom aspekte jej života okrem toho ľúbostného.

Zvesila nohy z postele a schovala si tvár do dlaní. „Och, to je hlúpe. Nemôžem uveriť, že som ti to vôbec povedala.“

„No...“ Odkasľal som si. „Asi som poctený?“

Vykukla na mňa cez prsty. „Asi si poctený? Spýtala som sa ťa, či môžem mať tvojho potomka, a ty si *asi* poctený?“ zahundrala.

Posadil som sa na posteľ vedľa nej. „Si si tým dieťaťom istá?“

Spustila ruky a prikývla. „Dlho som nad tým premýšľala, ale dúfala som, že niekoho nájdem. Ako všetky ostatné ženy, aj ja by som to najradšej mala starým dobrým spôsobom, ale začína byť neskoro.“

„Máš iba tridsať, Ava. Stále máš čas.“

Zahryzla si do spodnej peru. „Moja mama mala tri potraty, prešla mesiacmi liečenia neplodnosti, kým mala mňa. Musela si prejsť rovnakou liečbou, aby mala Coltona. Otehotnieť pre mňa nebude ľahké. Viem, že to vyzerá, že na to príliš tlačím, ale nie je to tak. Nie je veľa vecí v mojom živote, ktorými by som si bola taká istá. A som si *istá*, že chcem byť mama, a nechcem čakať a sledovať, či ,sa to podarí‘.“

Šťažka som prehltol, vzal jej ruku do svojej a stisol. „Čo budeš robiť?“

„Včera večer som hovorila s klinikou asistovanej reprodukcie, ale vydesilo ma, že by moje dieťa malo genetiku nejakého blázna, takže Teagan navrhla, aby som sa spýtala kamaráta. Spermie by som mohla dostať zadarmo a moje dieťa by nemalo genetickú predispozíciu na fetiš na Barbie hlavy alebo niečo.“ Pokúsila sa o úsmev, ale v jej mizernom stave to skôr vyzeralo, že ukazuje zuby, než že by bola naozaj šťastná. „Budem v poriadku, Jake.“

„Chceš sama vychovávať dieťa? Vieš, aké ťažké to bude?“

„Áno. Viem. Ale nemám absolútne žiadne pochybnosti, že to bude stať za to. Dieťa nebudem nikdy ľutovať.“

Ak by toto bol jeden z tých románov, ktoré Ava tak rada číta, poriadne by som ju pobozkal, pritúlil sa k nej na posteli a pove-

dal jej, že jej urobím deti a vždy budem pri nej stáť. Ak by toto bola jedna z tých kníh, tiež by po mne tajne túžila.

Ale už som sa raz Ave ponúkol a v procese som zistil úplne presne, čo ku mne cíti.

Tak sme tu. Sedíme vedľa seba, obaja zúfalo chceme niečo, čo nám ten druhý môže dať, a nevieme to urobiť.

„Škoda, že sme neuzavreli pakt, keď sme boli deti,“ povedal som. Keď skrivila tvár do otáznika, vysvetlil som: „Vieš, tie také, *ak nebudeme mať do tridsiatky manžela alebo manželku, vezmeme sa my dvaja.*“

Zasmiala sa a zavrtila hlavou. „Bolo by to, akoby som si zobrala svojho brata.“

Pritlačil som si dlaň na hrud'. „Au.“

„Bez urážky.“

„Je to len citová kastrácia. Neboj sa.“

Prevrátila oči. „A mimochodom, nechcel by si si vziať nejakú mladú a príťažlivú, s ktorou by si mal divoký sex každú noc?“

„Hej. To určite.“ Divoký sex s Avou mi znel skvele. Škoda, že nehovorí o sebe.

„Mala by som ísť domov. Mám tisíc vecí, ktoré potrebujem urobiť, kým nastúpim do večernej zmeny.“

„Vráťane výskumu umelého oplodnenia?“

Prikývla a potom som sa mi zadívala do tváre. „Zmieriš sa s tým? Viem, že sú ľudia, ktorí nepodporujú, aby si žena založila rodinu sama, ale...“

„Kedy by som nestál na tvojej strane, keď ma potrebuješ? Toto nie je iné.“ Pravdaže budem. Pretože nejak sa jej rozhodnutie založiť si rodinu sama stalo posledným klincom do truhly vzťahu Ava-a-Jake. Od jej rozvodu som sa držal späť,

čakal som, kedy ma začne vidieť inak, aby mi dala šancu. Ale teraz...

Pustil som jej ruku a postavil som sa. „Chceš, aby som ti urobil nejakú slaninku a vajíčka? Soľ je dobrá na opicu.“

Namiesto toho, aby vstala, ako povedala, si ľahla naspäť. „Áno, prosím.“

Brnkol som jej po nose a odišiel do kuchyne.

„Jake?“ zavolala, keď som vyšiel do chodby.

Zastavil som sa a s nádejou bublajúcou v hrudi som sa otočil ako novonarodené žriebä. „Áno?“

„Pridal by si mi do vajíčok syr?“

Zhlboka som sa nadýchol, akoby mi to mohlo pomôcť, aby som sa upokojil po tejto rannej citovej horskej dráhe. „Pre teba čokoľvek, Av.“

Kapitola tretia

Ava

„CÍTIŠ SA LEPŠIE?“ spýtal sa Jake, keď som od seba odtlačila tanier.

„Áno.“ Jake mal pravdu. Moja opica nebola nič, čo by trochu slané raňajky nedokázali napraviť. V polovičke jedla som sa už cítila ako znovuzrodená. Určite tomu napomáhal fakt, že je najlepším kuchárom, akého som kedy stretla. Oprela som sa dozadu na stoličke a položila ruku na svoje plné bruško. „Ďakujem. Bolo to výborné.“

Otočil zápästím, aby sa mohol pozrieť na hodinky, a ja som si zrazu panicky uvedomila, že je sobota. „Jake! Tvoja mama a Shay dnes prídu domov z Grand Rapids! Chcel si tam byť, nie?“

Pokrčil plecami. „O nič nejde. Napísal som Shay, že budem meškať.“

Plecia mi poklesli. Som tá najhoršia kamoška na svete. „Zostal si tu a uvaril opitej žene raňajky, zatiaľ čo sa tvoja rodina zide okolo tvojej chorej mamy.“

„Nebude to žiadna oslava,“ povedal a pobavenie mu skrivilo pery. „Ak sa tam nedostanem dnes, uvidím ich všetkých zajtra

na brunchi.“ Neoklamal ma svojou nonšalantnosťou. Rodina je pre Jakea všetkým a ja viem, že by už dávno bol vo svojom rodnom dome, keby sa nestaral o mňa.

„Ako sa má tvoja mama?“ spýtala som sa.

Stuhol. „Je unavená, ale s tým sa dalo počítať. Včera mala poslednú liečbu v tomto kole chemoterapie, teraz bude mať prestávku. Na konci jej bolo dosť zle a nikdy som ju nevidel takú unavenú...“ Hlas mu zoslabol a ja som vedela, že nemyslí len na mamu. Myslí na svojho otca, ktorý zomrel na rakovinu pred piatimi rokmi.

Novinky o Kathleeninej rakovine zasiahli celú rodinu. Snažila sa svoju diagnózu zatajiť a prejsť si liečbou v Nemecku, aby sa jej deti nemuseli dívať, ako im zomiera ďalší rodič.

„Kedy zistíte, či to zafungovalo?“

„Shay vravela, že je v júni objednaná na kontrolu metastáz. To im ukáže aktivitu buniek, aby sa pozreli, či je rakovina ešte aktívna alebo v remisii. Sme optimistickí.“

Optimistickí. Ale keď o tom hovoril, jeho úsmev bol neistý a vyhol sa môjmu pohľadu. To nebola tvár optimistického Jakea. To je tvár muža, ktorý sa pripravuje na to najhoršie, pretože si tým už raz prešiel, a mňa preňho bolelo srdce. Budú to dlhé mesiace, kým sa dočkajú toho testu.

Keď pred piatimi rokmi stratil otca, bola som vo víre príprav na svadbu a začínala som svoj život s Harrisonom, ale stále som videla dosť na to, aby som vedela, že to boli najhoršie dni jeho života. Z predstavy, že by sme Kathleen stratili, mi bolo zle – bola ako moja druhá mama –, ale ešte horšia bola predstava Jakea druhýkrát zničeného žiaľom.

„Tak ja pôjdem,“ povedala som a dojedla zvyšky. „Stále môžem ísť na návštevu.“

„Nie, neponáhľaj sa.“

„Mňa môžeš vidieť kedykoľvek,“ povedala som, a keď skrivil tvár, želala som si, aby som tie slová mohla vziať späť. Naznačovali, že aj keď ja tu budem, jeho mama byť nemusí. Hoci by to mohla byť pravda, nechcela som to Jakeovi pripomínať.

Urobila som krok vpred, položila si hlavu na jeho hrud' a pevne ho objala.

„Vau, to mám za čo?“ spýtal sa.

Nie som veľmi na fyzické prejavy, ale všetci občas potrebujeme objatie. „Bude to dobré, Jake.“

Pohladil ma po vlasoch a pobožkal ma na vrch hlavy. „Ja viem,“ zašepkal.

Bol teplý a pevný. Tento víkend bol emocionálna húsenková dráha – najprv mi môj ex poslal pozvánku na oslavu toho, že jeho žena čaká dieťa, potom hrozný týždeň v práci a všetko to završili moje tridsiate narodeniny – dátum, ktorý by mi neprekážal, keby to nebola pripomienka mojich tikajúcich biologických hodín.

Na chvíľku som zatvorila som oči a zistila som, že moja snaha upokojiť Jakea skončila tak, že on upokojoval *mňa*. To je pravdepodobne dokonalá metafora nášho vzťahu. On vždy dáva. Ja vždy beriem. Nenávidím to.

Pustila som ho, a keď som ustúpila, díval sa mi do tváre. „Si v poriadku?“ spýtal sa.

„Moje problémy nie sú problémy, keď sa na to pozrieš celkovo.“

Zavrtel hlavou. „Každého problémy sú problémy. Nemusia byť rovnaké ako moje, ale stále na nich záleží. Vážne, si v poriadku?“

Pokrčila som plecami. „Vzhľadom na to, že naše ráno začalo rozhovorom o твоjich spermiách a mojej maternici bez dieťaťa, bolo mi aj lepšie.“

Zvraštil tvár do grimasy. „No, keď už nič iné, aspoň ma vieš stále prekvapiť.“

Nechcem na to príliš myslieť. To, čo sa mi po príliš veľkom množstve drinkov zdalo ako dobrý nápad, bolo teraz, keď som vytriezvela, zjavne smiešne a ľahkovážne. Vďakabohu, že mi včera nepodal tovar.

„Chceš svoj narodeninový darček?“

Zamračila som sa naňho. „Už si mi dal darček. Pamätáš sa, keď som uviazla na ceste a ty si mi zaplatil odťahovku?“

„To je mizerný darček,“ povedal a siahol si do zadného vrečka.

Prekrížila som si ruky na hrudi. „Jake, mali sme dohodu.“

„Toto je aj pre mňa, dobre? Takže sa to sotva počíta.“ Podal mi obálku.

Neochotne som ju vzala – pretože som možno bola na výhernej strane tohto priateľstva, ale aspoň som mala toľko slušnosti, aby som sa za to hanbila – a otvorila som ju. Karta obsahovala muža v plavkách, ktorý tancoval s margaritou. Otvorila som papier založený v karte a zalapala po dychu. „Jacob Jackson, to si *neurobil!*“

Zaškeril sa na mňa a vytiahol obočie. „Môžem ich dať niekomu inému, ak ich *naozaj* nechceš.“

Pritisla som si lístky k hrudi. „Neopováž sa! Je to *Hamilton!* Tak hrozne som tam chcela ísť!“ Naozaj som nepotrebovala utrátiť všetky peniaze, aby som šla na muzikál do Chicaga, ale chcela som ho vidieť tak veľmi, že som si prakticky musela sedieť na rukách, aby som odolala rozhadzovaniu. Zajačala

som a predviedla malý tanček, kým som sa mu nehodila okolo krku v druhom objatí za toto ráno. „Si ten najlepší kamarát na svete.“

„Viem,“ povedal, keď som ho pustila. „Ale tieto lístky nie sú zadarmo. Musíš ma vziať ako svojho plus jeden.“

„Ellie sa to nebude páčiť, ale vie, že sa o mňa musí podeliť.“

Zasmial sa. „Dúfam, že dátum je v poriadku. Nakukol som do kalendára v telefóne, aby som sa uistil, že nemám nič na pláne.“

„Aj tak by som kvôli tomu všetko zrušila.“ Preštudovala som si vytlačený dátum a z pľúc mi unikol vzduch, keď som si všimla miesto. „Jake, tieto lístky sú na *Hamiltona* na *Broadwayi*.“

„To je problém?“

„Je to v *New Yorku*.“ Odtrhla som oči od lístkov a pozrela naňho.

„Tam je Broadway, čo som sa naposledy díval.“

Žmurkla som a mentálne počítala, koľko budem potrebovať na letenku a hotel. Možno by som ušetrila, keby som šla autom, a nepotrebujem sa ubytovať v nejakom luxuse. Prikývla som. „Urobím pre to všetko,“ zašepkala som, pretože *no tak*. Mám to na zozname zážitkov. „Mám dve práce. Zaslúžim si to, však?“

„Samozrejme, že áno,“ povedal Jake. „Ale ak si robíš starosti s peniazmi, tak nerob. Všetko je pokryté.“

„Nie.“ Zúrivo som zavrtila hlavou, akoby ho ten pohyb mohol priviesť k rozumu. „Jake, to je priveľa.“

„Nie je to nič viac než lístky.“ Odškrtoval svoje dôvody na prstoch. „Na letenky použijeme voľné míle z mojej kreditnej karty a Pivovar Jackson nám zaplatí hotel, pretože počas nášho pobytu tam budem potrebovať vybaviť nejaký obchod.“

„Naozaj?“

„Je to tvoj narodeninový darček. Buď šťastná a nestresuj sa okolo toho.“

Ťapla som ho po hrudi, ako sa mi oči naplnili slzami. Zjavne sú časti môjho života, ktoré by potrebovali zlepšiť, ale priateľstvo zvládam na výbornú. „Nemôžeš ma takto rozmaznávať každý rok.“

„Môžem a budem,“ povedal. Otočil sa k umývadlu a pustil teplú vodu.

„Počkaj! Pripravil si raňajky. Ja umyjem riad.“

„Neprichádza do úvahy, máš narodeniny.“

Šťažka som prehltnula, ale hrdlo som mala ešte stále stiahnuté vďačnosťou a koža ma svrbela nadšením. Neviem, ako túto láskavosť Jakeovi vrátim, ale budem musieť niečo vymyslieť. „Potom mi zavolaj, dobre? Daj mi vedieť, ako sa má mama.“

„Samozrejme.“ Strčil riad do mydlovej vody a žmurkol na mňa.

Znovu som si pritlačila lístky k hrudi. Nechala som na Jakea, aby zmenil jedny z mojich najťažších narodenín tým, že mi dal ten najlepší darček, aký som kedy dostala.

Kapitola štvrtá

Jake

POSILŇOVŇA VYZERALA v sobotu poobede ako mesto duchov a ja som nemohol byť šťastnejší. Po takom ráne, aké som mal, som netúžil po socializovaní, len som sa snažil vypotiť zo seba frustráciu.

Keď Ava odišla, Shay mi poslala správu, aby som nechodil. Mama spala a povedala, že zajtra sa všetci uvidíme na brunchi. Skončil som s upratovaním po raňajkách a snažil som sa, ako sa len dalo, aby som nemyslel na Avu. Nie na to, ako ma objala, keď som jej dal lístky. Nie na to, ako vyzerala, keď ležala v mojej posteli. A určite nie na to, že by bola radšej, keby som sa urobil do pohára, než aby som sa jej dotkol.

Snažil som sa na nič z toho nemyslieť.

A zlyhal som.

Ava bola všetkým, na čo som dokázal myslieť, a z toho totálneho bordelu v emóciách som sa skoro zbláznil, tak som radšej išiel do posilky, kam chodím vždy, keď sa snažím utiecť pred svojimi pocitmi.

Napriek tridsaťminútovému intervalu na bežiacom páse a vyčerpávajúcom sete na nohy som sa stále cítil mizerne. Možno sa taká konverzácia, aká prebehla dnes ráno, nedá len tak vypotiť.

Akurát som si nastavoval tyč na lavičke, keď ma niekto poklopal po pleci. Vytiahol som si slúchadlá z uší a otočil som sa, aby som uvidel Ellie, Avinu najlepšiu kamarátku.

„Ava sa zbláznila.“

„Ahoj, El. Rád ťa dnes vidím.“

Prevrátila oči. „Potrebujem tvoju pomoc.“

Moja myseľ sa ihneď presunula do minulej noci, k Ave, v šatách a červených lodičkách bola taká sexy, až to bolo na nevydržanie, ako mi zvierajú ruku a pýta sa, či jej pomôžem.

Ellie sa na mňa s očakávaním dívala. „Prosím?“

Poobzeral som sa, či neuvidím Coltona, keďže on a Ellie väčšinou chodievali do posilňovne spolu, ale nikde som ho nezazrel. Vzhľadom na to, v akom bol stave, keď som ho včera večer opitého vyhodil z baru, asi ešte vyspáva opicu.

„Počúvaš ma?“ spýtala sa. „Ava chce *dieťa*.“

„Vravela mi.“ Pokrčil som plecami, akoby mi to bolo jedno. Ako keby tá novinka a spôsob, akým mi bola doručená, nerozkývala celý môj svet tým najhroznejším spôsobom. „Čo chceš, aby som urobil?“

Ak mi navrhne, aby som venoval spermie, asi explodujem.

Elline oči sa rozšírili a zdvihla ruky. „Chcem, aby si ju zastavil! Netuší, aké ťažké to bude. Aby to dieťa vychovávala sama? Celé roky som sa dívala, ako s tým jej mama bojuje. Chcem pre svoju kamarátku niečo lepšie.“

Naložil som dvadsaťkilové závažie na jednej strane tyče a vzal druhú. „Tak to povedz *jej*.“

„To som skúsila, ale nepočúvala ma. Zbláznila sa, odkedy dostala pozvánku.“

Naložil som druhé závažie a pozrel sa na Ellie. „Akú pozvánku?“

„Pozvánku na oslavu budúceho príchodu Harrisonovho dieťaťa. Čo myslíš, že to všetko odštartovalo?“

Úprimne, Ava chcela byť mamou tak dlho, že som ani nepremýšľal nad tým, čo ju donútilo, aby začala konať práve teraz. Bol som príliš sústredený na svoje zranené ego. Ale keby zistila, že jej bývalý manžel bude mať dieťa, to by mnohé vysvetľovalo. „Harrisonova žena je tehotná?“

„Áno, a teraz si Ava vzala do hlavy, že jediný spôsob, ako by mohla mať dieťa, je urobiť to sama. Vieš, že tam niekde je dobrý chlap, ktorý by aj vraždil, aby s ňou mohol byť.“

V tomto sa s ňou nemôžem hádať.

„Len musí byť trpezlivá,“ povedala Ellie a v jej slovách bola taká intenzita, až som si myslel, že je všetkým tým zasiahnutá aspoň tak ako ja. „Ava je skvelá a neuveriteľne *sexy*. Kto by s ňou nechcel byť?“

„Netuším,“ zašomral som.

„Nechcem, aby urobila chybu.“

Sťažka som prehltol. Ava bola zničená, keď ju jej manžel opustil, ale nebola to len strata Harrisona, ktorá jej zlomila srdce. Myslela si, že tým stráca šancu mať rodinu. Dávalo zmysel, že fakt, že bude mať dieťa, ju úplne rozobral.

Prešiel som si rukou cez vlasy. „Môžem jej niečo povedať, Ellie, ale nemyslím si, že je to moja úloha.“

„No tak,“ povedala. „Obaja vieme, že počúva viac teba než mňa. A mimochodom, ty si aspoň single. Všetci vedia, že ja

a Colton sa čoskoro zasnúbime, takže by odo mňa bolo pokrytecké tvrdiť, že by mala počkať, keď ja nemusím.“

To, čo hovorila, dávalo zmysel, ale čo chce, aby som povedal? „*Ahoj, Ava, správaš sa impulzívne, pretože tvoj bývalý čaká dieťa, ktoré si chcela. Je v poriadku cítiť sa smutne, ale netlač na to, aby ťa hneď niekto zbúchal. Počkaj, kým budeš pripravená na to, aby som to urobil ja.*“

„Vyzeráš unavene,“ skonštatovala Ellie.

„Spal som na gauči. Ava sa opila a potrebovala prespať,“ odpovedal som a vynechal tú časť, ako som sa obával, pretože som si myslel, že je Ava tehotná. Strelil som pohľadom po Ellie. „Čo by si vedela, keby si sa nevykašľala na jej narodeninovú oslavu.“

Spravila grimasu. „Nechcela som. S Coltonom sme sa pohádali a ja som nemala náladu na párty.“

Hádka s Ellie by vysvetľovala, prečo bol včera Colton v bare opitý a robil problémy pri poslednej runde. Šiel som dole vziať Avinu kabelku potom, čo som ju uložil, a Colton sa tam knísal po celom bare a hľadal dôvod niekomu vraziť. Bol som rád, že sa objavil až potom, keď už bola Ava hore, a nie predtým. Ava si zjavne myslela, že je to jej povinnosť brániť bratovi, aby sa dostal do problémov. „O čom ste sa hádali tentokrát?“

„Nechcem o tom hovoriť.“

Z prezliekarne vyšiel Levi. „Ahoj, Jake.“ Zdvihol bradu na pozdrav, potom sa jeho pohľad presunul na Ellie a jeho oči po nej sklzli ako vždy. Môj malý brat bol strašne zamilovaný do dievčaťa svojho najlepšieho priateľa. Súcitil som s ním celým srdcom. Niečo som vedel o tom, aké to je chcieť ženu, ktorú nemôžete mať.

„Ahoj, Levi,“ odpovedala Ellie. „Ďakujem, že si včera priviedol Coltona domov.“ Zavrtela hlavou a stíšila hlas. „Znovu sa to nestane, dobre?“

Levi prikývol a jeho držanie tela stuhlo. „Čo ty? Si v poriadku?“ Študoval jej tvár a ja som rozmýšľal, čo mi uniká.

„Som v pohode. Len sa snažím presvedčiť Jakea, že sa musí porozprávať s Avou o jej tehotenstve.“

Leviho obočie vystrelilo nahor. „Ani som nevedel, že sa s niekým stretáva.“

„O to práve ide,“ povedala Ellie. „Nestretáva. Dostala nápad, že pôjde do spermobanky a otehotnie.“

Levi sa otočil ku mne a donútil ma pozrieť sa naňho. „Naozaj?“

„Nemyslím si, že to naozaj urobí,“ skonštatovala Ellie. „*Dúfam*, že len tak tára. Neuvedomuje si, aké to bude ťažké, ak na to bude sama.“

S povzdychom som sa odvrátil od Leviho. Nemohol som odpovedať na otázku v jeho očiach, nie tu. Dopekla, ani v súkromí. Zavrtel som hlavou a otočil sa na Ellie. „Stále to opakuješ, ale vychovávala ju len mama, a tak určite má *nejakú* predstavu.“

Niežeby sa mi páčila predstava spermobanky. Popravde, neznášal som ju ešte viac než nápad, žeby som jej poskytol neobmedzené množstvo semena pre jej pipetu na omáčku. Neviem sa zbaviť pocitu, že ak bude nasledovať svoj plán otehotnenia, môžem ju znovu stratiť. A tentokrát možno navždy.

„Ale s jej mamou to bolo iné,“ povedala Ellie. „Jej otec ich opustil, až keď mala desať, takže tam celý ten čas dovtedy bol. Navyše, aj keď odišiel, sa s ňou cez víkendy stretával a platil výživné. Výživné od právnika?“ Zavrtela hlavou. „To nie je bežný príjem slobodnej matky. Stojím si za tým, čo som povedala. *Netuší*, aké by to bolo ťažké.“

Levi sa na mňa uškrnul. „Prečo sa *ty* neponúkneš, že jej spravíš dieťa?“

Sprudka som vydýchol a zažmurkal na svojho brata. Netúžil som sa strápníť priznaním sa týmto dvom, že ma opitá Ava v noci požiadala o spermie. Po prvé, nie je to ich vec. Po druhé, zvyškov svojej hrdosti sa držím už len zubami nechtami.

„Fuj,“ povedala Ellie a zamračila sa na Leviho. „Prečo by to robil? Vôbec nepomáhaš.“

Levi pokrčil plecami. „Podľa mňa je to jednoduché riešenie.“

„Fuj?“ spýtal som sa. „Vážne, Ell?“

„Ste *kamaráti*. Ako ja a Levi. Bolo by to divné.“ Levi za ňou zbledol, ale ona si to nevšímala, pretože si obzerala mňa a úškrn jej pomaly šklbkal jedným kútikom. „Ale som si istá, že na sexe s tebou nie je nič nechutné, Jake.“

„Zmeňme tému,“ povedal Levi.

„Pohovoríš si s ňou, *prosím*?“ spýtala sa ma Ellie znovu.

„Skúsím.“

Stážka vydýchla. „Beriem. Teraz musím ísť na bežiaci pás. Zdá sa mi, že prestávam byť pre Coltona príťažlivá.“

Levi zahundral. „Potom je Colton idiot.“

Ellie pokrčila plecami. „Nikdy by mi to *nepovedal*. Nechce umrieť. Tak či onak, uvidíme sa neskôr.“ Odišla a Levi sa za ňou díval ako zamilované šteniatko.

„Nerob si to,“ povedal som.

„Čo ako?“ spýtal sa Levi, akoby ani len netušil, čo myslím. Pozrite na nás, dvaja profesionáli v predstieraní, že nie sme zamilovaní do žien, ktoré nesmieme mať.

Lahol som si na lavičku a chytil som tyč. „Ellie si myslí, že sa s Coltonom čoskoro zasnúbia, takže ak jej chceš povedať, ako sa cítiš, urob to teraz.“

Nebud' ako ja a nečakaj, kým nebude neskoro.

Levi odtrhol pohľad od Ellie a pozrel na mňa. „Čo jej mám povedať?“

Zahundral som, vytiahol som tyč na prvý set.

„Čo budeš robiť s Avou?“ spýtal sa a postavil sa vedľa mojej hlavy, aby mi pomohol, hoci som to nepotreboval. „Serie ťa to aspoň trochu? Keď vieš, že si chce založiť rodinu sama?“

„Nie.“

„Vieš, že si hrozný klamár?“

Sústredil som sa na svoj dych, aby som dokončil set, vydýchol som, keď som činku vytlačil dohora a znova sa nadýchol, keď som ju stiahol dole. Po desiatom opakovaní som ju odložil, posadil sa a pozrel sa na brata. „Serie ma to,“ priznal som. „Ale vôbec nič to nemení.“

Ava

Moje predné dvere zaškrípali, keď sa otvorili a zatvorili a ja som počula, ako niekto kráča predsieňou.

Sú len dvaja ľudia v mojom živote, ktorí vchádzajú do môjho domu bez zaklopania – Ellie Courdreyová a Jake Jackson. Po dnešnej rannej nádielke nepríjemností okolo dieťaťa som vďačná, že počujem ostré klopkanie Elliiných podpätkov namiesto mäkkého dupania Jakeových topánok.

Ellie vošla do kuchyne so zabaleným darčekom v ruke. „Všetko najlepšie,“ zaspievala s úsmevom okolo celej hlavy a položila darček na linku.

Odložila som papiere bokom – práca počká – a išla objat kamarátku. „Nemusela si mi nič nosiť.“

Zavrtela hlavou. „Cítim sa ako krava, že som to včera zmeškala. Mrzí ma to.“

„Chceš o tom hovoriť?“ Už som bola v Pivovare Jackson, keď som od Ellie dostala správu, že nepríde.

Odvrátila pohľad. „Nie. Nechcem.“ Keď sa na mňa znovu pozrela, jej úsmev bol neistý. Bola som vďačná, že mi ju môj brat priniesol do života – ledva som ju poznala, kým nezačala randiť s Coltonom –, ale dúfala som, že on trochu dospeje. Polovicu času som jej hovorila, aby sa s ním rozišla, lebo si zaslúži niekoho lepšieho.

„Viem, že môj brat nie je dokonalý,“ skonštatovala som a dívala som sa na kamarátku. „Kvôli mne nemusíš nič predstierať.“

„Ani ja nie som svätá, ale všetko je v poriadku. Sľubujem.“ Postrčila kôpku darčiekov po stole. „Otvor ich.“

Ďalšie darčeky. Nič neprekoná ten Jakeov, ale mala som príjemný hrejivý pocit, keď ma moji skvelí kamaráti rozmaznávali. „Naozaj si nemusela.“

„Ale chcela som.“

S úškrnom som otvorila prvý darček, stiahla papier a otvorila krabičku. Vnútri bolo čierne kombiné vyrobené z tej najjemnejšej čipky, akej som sa kedy dotýkala. „To je nádherné.“ Snažila som sa vo svojom hlase zadržať ten *čo to dopekla* tón. Darček *bol* nádherný a keby som ho mala pre koho nosiť, bola by som ozaj nadšená, ako sa v ňom ukážem. Ale nemám a toto nie je práve tá vec, ktorú si oblečiete k nekonečnému sledovaniu Netflixu. Neberúc do úvahy fakt, že ak všetko pôjde podľa plánu, o pár mesiacov mi to nebude dobré.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Priamočiara láska.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.